

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt atbildētājas 2014. gada 28. jūnija Paziņojumu 2014/C 200/01 par Pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam, ciktāl piena pārstrādes rūpniecība (NACE 10.51) nav minēta 3. pielikumā, neskatoties uz to, ka tā atbilst Pamatnostādņu 3.7.2. nodaļā ietvertajiem kritērijiem,
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana, jo esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, izvēloties atsauces periodu.
 - Prasītājas apgalvo, ka atbildētāja, izstrādājot Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam⁽¹⁾, pārkāpa ar rīcības brīvības īstenošanu saistītos pamatprincipus, jo tā, aprēķinot tirdzniecības intensitāti, balstījās uz novecojušiem datiem, kaut arī jau bija pieejami jauni dati.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi pilnvaru nepareiza izmantošana, jo nav tikusi veikta faktu pietiekama izvērtēšana.
 - Prasītājas apgalvo, ka atbildētāja pārsniedza savas rīcības brīvības robežas tāpēc, ka tā, lai aprēķinātu tirdzniecības intensitāti, neidentificēja un neņēma vērā visus produktus piena nozarē faktiski saražotos produktus. Tā rezultātā tika nepareizi attēlota konkurences situācija.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti būtiski procedūras noteikumi.
 - Turpinājumā prasītājas apgalvo, ka atbildētāja, klasificējot ekonomikas nozares Pamatnostādņu par valsts atbalstu 3. vai 5. pielikumā, pārkāpa LESD 296. pantu, jo tā nekur nenorādīja, kā un pamatojoties uz kādiem datiem tika aprēķināts un noteikts tirdzniecības intensitātes kritērijs. Tādējādi prasītājām tika liegta iespēja efektīvi īstenot savas tiesības.

⁽¹⁾ Komisijas Paziņojums – Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (OV C 200, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2014. gada 18. septembrī – El-Qaddafi/Padome

(Lieta T-681/14)

(2014/C 431/54)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Muscat, Oman) (pārstāvis – J. Jones, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- noteikt procesa organizatorisko pasākumu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 64. pantam, pieprasot Padomei atklāt visu informāciju, ar kuru ir pamatota apstrīdēto pasākumu piemērošana prasītājai;
- pilnīgi vai daļēji atcelt Padomes Lēmumu 2011/137/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2014. gada 23. jūnija Lēmumu 2014/380/KĀDP, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

- pilnīgi vai daļēji atcelt Padomes 2011. gada 2. marta Regulu (ES) Nr. 204/2011, kura ir tikusi īstenota ar Padomes 2014. gada 23. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 689/2014, ar ko īsteno 16. panta 2. punktu Regulā (ES) Nr. 204/2011 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar situāciju Lībijā, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas kompetencē ir pārbaudīt to ierobežojošo pasākumu likumību, kurus Eiropas Savienības Padome ir noteikusi attiecībā uz prasītāju, lai īstenotu Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes noteikto sankciju režīmu attiecībā uz Lībiju – likumību. Prasītāja apgalvo, ka uz ES pasākumiem, ar kuriem tiek īstenoti starptautiskā līmenī nolemti ierobežojoši pasākumi, neattiecas imunitāte pret jurisdikciju, pamatojoties uz to, ka ar tiem tiek īstenotas Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes atbilstoši Apvienoto Nāciju Statūtu VII nodaļai pieņemtas rezolūcijas.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Vispārējās tiesas kompetencē ir pilnībā un pēc būtības pārbaudīt to apstrīdēto ES pasākumu likumību, ar kuriem tiek īstenotas Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijas, ar ko ir noteikti ierobežojoši pasākumi attiecībā uz prasītāju. Jāpārbauda esot tostarp, vai iemesli, uz kuriem Padome ir balstījusi savu lēmumu apstiprināt prasītājas iekļaušanu sarakstā, ir pienācīgi pamatoti un pietiekami detalizēti un specifiski.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem ES pasākumiem ir tikušas pārkāptas prasītājas tiesības uz aizstāvību un viņas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Prasītāja apgalvo, ka Padome viņai nav norādījusi iemeslus vai jebkādas īpašas pierādījumus, kuri pamatotu viņas atstāšanu sarakstā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētajiem ES pasākumiem ir ticis pārkāpts samērīguma princips un prasītājas pamattiesības, tostarp tiesības uz īpašumu un uz privātās un ģimenes dzīves neaizskaramību.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas iekļaušana sarakstā ir nepamatota, nepareiza, neattaisnojama un nepietiekami detalizēti izskaidrota, jo prasītāja nekādi neapdraudot starptautisko mieru un drošību. Prasītāja apgalvo, ka viņas atstāšana sarakstā, pamatojoties vienīgi uz radniecību ar mirušo gāztā *Gaddafi* režīma vadītāju, ir pretrunā ES tiesībām. Prasītāja turklāt apgalvo, ka nav bijusi iesaistīta nevienā notikumā Lībijā, kurš būtu apdraudējis starptautisko mieru un drošību.

Prasība, kas celta 2014. gada 19. septembrī – Mylan Laboratories un Mylan/Komisija

(Lieta T-682/14)

(2014/C 431/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Mylan Laboratories Ltd (Hyderabad, Indija) un Mylan, Inc. (Canonsburg, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – S. Kon, C. Firth un C. Humpe, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2014. gada 9. jūlija Lēmuma C(2014) 4955, galīgā redakcija, lietā AT.39612 Perindopriils (*Servier*) 2., 7. un 8. pantu, ciktāl tie skar prasītājas, vai